

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A.O. i K.S.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2026 r.,

wniosku obrońcy skaranych

o wyłącznie SSN A.R. od udziału w sprawie kasacyjnej V KK 24/26,

na podstawie art. 41 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 22 stycznia 2026 r., pod sygnaturą V KK 24/26, zarejestrowano w Sądzie Najwyższym kasację obrońcy skaranych A.O. i K.S. od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt VI Ka 493/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Łławie z dnia 7 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 417/24. W kasacji zarzucono m.in. wystąpienie bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z nienależytą obsadą Sądu pierwszej instancji, bowiem w jego składzie zasiadał sędzia, który został powołany na swój urząd w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2026 r. sprawę kasacyjną przydzielono SSN A.R. Zawiadomienie o składzie sądu doręczono obrońcy skazanych w dniu 20 lutego 2026 r. (k – 36). Postanowieniem z dnia 27 lutego 2026 r. Sąd Najwyższy z udziałem SSN A.R. oddalił kasację obrońców jako oczywiście bezzasadną. Tego samego dnia obrońca skazanych wystąpił do Sądu Najwyższego wniosek „o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności”, przy czym jako jego podstawę wskazano przepisy art. 41 § 1 k.p.k. i art. 29 § 6 i 8 ustawy o Sądzie Najwyższym. Wniosek ten wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 4 marca 2026 r. i został zarejestrowany w kontrolce KRI pod pozycją 1575 jako wniosek o wyłączenie sędziego. W aktach sprawy brak jest zarządzenia o zarejestrowaniu wniosku w repertorium KB, jako wniosku o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie przepisów ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie sędziego w trybie procesowym, a więc na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. stał się bezprzedmiotowy, ponieważ przed jego wpłynięciem do Sądu Najwyższego, wydane zostało orzeczenie kończące postępowanie kasacyjne – oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną. W zaistniałej sytuacji, stosując odpowiednio przepis art. 41 § 2 k.p.k., wniosek ten należało pozostawić bez rozpoznania.

Ze względu na to, że zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej, Sądowi Najwyższemu w składzie wydającym niniejsze postanowienie, przydzielona została sprawa jedynie w zakresie wniosku o wyłączenie sędziego, poza przedmiotem rozpoznania musi pozostać prawidłowość procedowania w związku z zawartym w piśmie obrońcy skazanych żądaniem zbadania kwestii spełnienia przez sędziego SN A.R. wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie przepisów ustawy o Sądzie Najwyższym, zwłaszcza w zakresie respektowania określonych ustawą terminów.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[a.t]